

Ügyszám: NAIH/2018/ 582 /J.
(NAIH/2017/3581/J.)
Ügyintéző: dr. Tari István

Novák Katalin részére
család- és ifjúságügyért felelős államtitkár

Emberi Erőforrások Minisztériuma

Budapest
Akadémia u. 3.
1054

Tisztelt Államtitkár Asszony!

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: Hatóság) köszönettel megkapta a fenti számú, a magyarországi munkáltatók által foglalkoztatottak személyes adatainak őrzése tárgyában küldött válaszlevelét, melyben az alábbiakról tájékoztatta a Hatóságot:

Álláspontja szerint a Hatóság levelében felvetett kérdések két különböző témát érintenek. Egyrészt a foglalkoztató adatmegőrzési kötelezettségét, másrészt a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek által kezelt nyilvántartásban tárolt adatok tájékoztatás céljából történő átadásához kapcsolódó adatkezelés időtartamát.

Az első témával összefüggésben Ön azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy a foglalkoztatók munkaügyi iratok megőrzésére vonatkozó szabályokat a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Ltv.) tartalmazza. Így a törvény rendelkezései értelmében a munkaügyi iratok mint maradandó értékű iratok nem selejtezhetők, azok megóvásáról az érintett szerv vagy személy köteles gondoskodni. A munkaügyi iratok őrzésével összefüggésben a társadalombiztosítási jogszabályoknak további speciális rendelkezést nem kell tartalmazniuk.

A nyugdíjbiztosítási hatósági nyilvántartásban tárolt adatok kezelésével kapcsolatban Ön azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy a nyilvántartásban tárolt adatok időtartamára vonatkozóan nem lehet olyan időtartamot meghatározni, amely minden hatósági eljárásra és folyósított ellátásra, illetve minden élethezethez véve vonatkoztatható lenne.

A Hatóság által kifogásolt, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 96. § (1a) bekezdése kapcsán pedig azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy az a rendelkezés az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság által fejlesztett úgynevezett Front Office Rendszer más szervek általi használatához szükséges felhatalmazást tartalmazza, és a foglalkoztatókra nézve semmilyen kötelezettséget nem tartalmaz.

A válaszlevelében írtakat áttekintve, a Hatóság a személyes adatok védelméhez fűződő jog érvényesülésének elősegítésére irányuló feladatára tekintettel, kérem, engedje meg, hogy az adatkezeléssel kapcsolatos szabályokra vonatkozó álláspontomról az alábbiakban tájékoztassam.

A Hatóság kérdése arra irányult, hogy a foglalkoztatók mennyi ideig kötelesek megőrizni a társadalombiztosítási igény érvényesítése, különösen a nyugdíjra való jogosultság igazolása céljából a munkavállalók személyes adatait.

Az Ltv. 3. § j) pontja határozza meg a maradandó értékű iratnak a fogalmát. Ez alapján maradandó értékű iratnak minősül „a gazdasági, társadalmi, politikai, jogi, honvédelmi, nemzetbiztonsági, tudományos, művelődési, műszaki vagy egyéb szempontból jelentős, a történelmi múlt kutatásához, megismeréséhez, megértéséhez, a közfeladatok folyamatos ellátásához és az állampolgári jogok érvényesítéséhez nélkülözhetetlen, más forrásból nem vagy csak részlegesen megismerhető adatot tartalmazó irat.”

A Hatóság álláspontja szerint e meghatározásból „az állampolgári jogok érvényesítéséhez nélkülözhetetlen, más forrásból nem vagy csak részlegesen megismerhető adatot tartalmazó irat” kitétel lehet releváns, azonban – más, erre vonatkozó jogszabályi rendelkezés hiányában – egyértelműen nem jelenthető ki, hogy a munkavállalói iratok automatikusan ebben a körbe esnének.

A Hatóság elfogadhatónak tartja ugyanakkor a felvetett jogi probléma Önök által felvázolt értelmezése szerinti megoldását. Ehhez azonban a Hatóság álláspontja szerint jogalkotói döntés szükséges, vagyis jogszabálynak kellene kifejezetten tartalmaznia, hogy a munkavállalói iratok maradandó értékű iratoknak minősülnek, elkerülve azt a jelenlegi állapotot, mely alapján csupán a jogalkalmazás alakította ki az ezen iratok megőrzésére vonatkozó szabályokat.

Ezzel elkerülhető lenne az a nagyszámú adatalanyt érintő, jelenleg jogbizonytalanságot okozó helyzet, amely az információs önrendelkezési jog séreleméhez vezethet.

Budapest, 2018. január „19”

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila
elnök
egyetemi tanár